

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การทำนายความไม่สอดคล้องระหว่างเจตคติต่อกลุ่มทางการเมืองในประเทศไทยที่วัดโดยตรงกับที่วัดโดยนัยด้วยตัวแปรการกำกับการแสดงออกของตนและบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในขั้นสร้างเครื่องมือ

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการคัดเลือกกรู๊ปใบหน้าแกนนำทางการเมือง (กลุ่มคนเสื้อแดงและกลุ่มคนเสื้อเหลือง) และคำสำหรับสร้างแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย จำนวน 26 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวัดเจตคติด้วยมาตรจำแนกความหมาย และมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวมนักร้อง จำนวน 22 คน

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองนักร้องแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยวิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) จำนวน 22 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 189 คน แบ่งเป็น เพศชาย 46 คน และเพศหญิง 143 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. แบบวัดเจตคติโดยนัย นั่นคือ แบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย
2. แบบวัดเจตคติโดยตรง นั่นคือ มาตรจำแนกความหมาย และมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวม
3. มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน
4. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย (Implicit Association Test: IAT)

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยขึ้น โดยใช้โปรแกรมอินควิสิท (Inquisit) เวอร์ชัน 3.0.3.1 (Inquisit, 2008) ซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถคำนวณระยะเวลาในการตอบสนองเป็นหน่วยมิลลิวินาที ทั้งนี้ได้นำเค้าโครงภาษาโปรแกรมจาก Greenwald (2007) มาดัดแปลงสร้างแบบทดสอบที่ใช้ภาษาไทย ประกอบด้วยบล็อกที่ใช้ทดสอบจำนวน 7 บล็อก การวิจัยครั้งนี้ออกแบบให้ผู้เข้าร่วมการทดลองตอบสนองในการทดสอบบล็อกต่างๆ ด้วยการกดแป้นคีย์บอร์ด ขั้นตอนในการพัฒนาแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย คือ

1.1 การคัดเลือกรูปภาพเพื่อใช้ในการทดสอบ

เนื่องการวิจัยครั้งนี้เป็นการวัดเจตคติที่บุคคลมีต่อกลุ่มทางการเมืองของไทย ผู้วิจัยจึงศึกษาจากแบบวัดทางเว็บไซต์ของโครงการอิมพลิสิต (IAT Corp., 1998-2008) ซึ่งได้ออกแบบการทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยไว้หลายเรื่องและหลากหลายภาษา (ปัจจุบัน ปี พ.ศ.2553 รวมทั้งสิ้น 33 ภาษา) การทดสอบที่ออกแบบวัดเป็นภาษาไทยแล้ว ได้แก่ ชาตินิยม (ประเทศไทย-ประเทศสหรัฐอเมริกา) ลักษณะทางเพศ (คนที่ชอบเพศเดียวกัน-คนที่ชอบเพศตรงกันข้าม) เชื้อชาติ (ขาว-ดำ) อายุ (หนุ่มสาว-คนแก่) เพศ (เพศชายกับวิทยาศาสตร์-เพศหญิงกับศิลปศาสตร์) สัตว์ (ผิวขาว-ผิวเข้ม)

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ความชื่นชอบพรรคการเมือง และนักการเมือง ผู้วิจัยจึงใช้แนวทางการออกแบบตามที่ IAT Corp. (1998-2008) ได้ออกแบบไว้เพื่อศึกษาความนิยมของคนอเมริกันต่อประธานาธิบดีบารัค โอบามา กับอดีตประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ซึ่งได้นำเอาสิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพของประธานาธิบดีทั้งสองเพื่อให้ผู้ตอบจัดประเภท สอดคล้องกับข้อสนับสนุนของ Knutson, Wood, Spampinato, และ Grafman (2006) ที่ศึกษาการตอบสนองของสมองส่วนต่างๆ ขณะวัดแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยที่วัดเจตคติต่อนักการเมืองของพรรคเดโมแครต และพรรคริพับลิกัน ผู้วิจัยได้แนะนำว่าการนำเอารูปภาพใบหน้าของนักการเมืองมาใช้เป็นตัวแทนของพรรคการเมืองมีความเหมาะสม เพราะมีความพร้อมที่จะประเมิน สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการประเมินทางสังคมอย่างอัตโนมัติ และกระตุ้นให้สมองส่วนที่แสดงอารมณ์ทำงานมากกว่าเมื่อใช้สิ่งเร้าที่เป็นชื่อของนักการเมือง ฉะนั้นการออกแบบครั้งนี้จึงเลือกใช้รูปใบหน้าของแอกาน่า หรือผู้ที่เป็ตัวแทนของกลุ่มทางการเมือง นั่นคือกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” และกลุ่มแนวร่วม

ประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” มาใช้ในโปรแกรมอินควิสิท ในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้คัดเลือกรูปภาพของแกนนำกลุ่มทางการเมืองทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดที่มีรูปภาพประกอบ แล้วให้ผู้ตอบจำนวน 26 คน พิจารณารูปภาพขาวดำของบุคคล แล้วตอบว่าบุคคลเหล่านี้คือใคร หรือมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มใด มีบทบาทสำคัญอย่างไร (โปรดดูภาคผนวก ก) จากนั้นจึงนำคำตอบมาเรียงลำดับจากรูปภาพใบหน้าขาวดำที่มีคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด แล้วคัดเลือกที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่า ได้รูปภาพใบหน้าของแกนนำ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” จำนวน 3 รูป และรูปภาพใบหน้าของแกนนำ “กลุ่มคนเสื้อแดง” จำนวน 3 รูป จากนั้นผู้วิจัยได้จัดหารูปภาพใบหน้าของแกนนำทั้ง 6 ภาพ เพิ่มอีกคนละหนึ่งภาพ โดยให้มีการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง และการแต่งกายของรูปภาพใบหน้าของแกนนำทั้งสองกลุ่มให้มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด ทำให้ในที่สุดแล้วได้รูปภาพตัวแทนของกลุ่มทางการเมืองสองกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน คนละ 2 รูป รวมทั้งสิ้น 12 รูป

1. 2 การคัดเลือกคำที่แสดงลักษณะเพื่อใช้ในการทดสอบ

ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่เป็นภาษาอังกฤษจากงานวิจัยที่นำแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยไปใช้วัดเจตคติของบุคคลต่อประเด็นทางการเมือง เช่น การเลือกตั้งประธานาธิบดี เจตคติต่อกลุ่มทางการเมือง จากทั้งหมด 8 เรื่อง (เช่น Arcuri et al., 2008; Friese, Hofmann, & Wanke, 2007) ได้คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องทางการเมืองที่เป็นคำทางบวก 29 คำ และคำทางลบ 29 คำ จากนั้นจัดเป็นแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินบนมาตรลิเคิร์ตที่มีค่าตั้งแต่ 1 คือ มีความหมายที่ไม่ดีอย่างมาก จนถึง 7 คือ มีความหมายที่ดีอย่างมาก โดยมีค่ากลางเป็น 4 คือ มีความหมายดีและไม่ดีพอๆ กัน แล้วคัดคำที่ได้รับการประเมินว่ามีความหมายบวกมากที่สุด 6 คำและลบมากที่สุด 6 คำ เพื่อนำมาใช้ในโปรแกรมอินควิสิท (โปรดดูภาคผนวก ก)

จากการดำเนินการทั้งสองขั้นตอน ทำให้ได้รูปภาพและคำที่มีความหมายทางลบและทางบวก ดังตาราง 3

ตาราง 3
การจัดสิ่งเร้าที่ใช้ในแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย

รูปภาพเป้าหมาย (รูปใบหน้าแกนนำ)		คำที่แสดงลักษณะ	
กลุ่มคนเสื้อแดง	กลุ่มคนเสื้อเหลือง	คำทางบวก	คำทางลบ
นายจตุพร พรหมพันธุ์ (รูปที่ 1)	พลตรีจำลอง ศรีเมือง (รูปที่ 1)	สันติภาพ	สงคราม
นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รูปที่ 1)	นายสนธิ ลิ้มทองกุล (รูปที่ 1)	มีความสุข	ล้มเหลว
นายแพทย์เหวง โตจิราการ (รูปที่ 1)	นายสมศักดิ์ โกศัยสุข (รูปที่ 1)	ดีเยี่ยม	ทรमान
นายจตุพร พรหมพันธุ์ (รูปที่ 2)	พลตรีจำลอง ศรีเมือง (รูปที่ 2)	รุ่งเรือง	ทุจริต
นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รูปที่ 2)	นายสนธิ ลิ้มทองกุล (รูปที่ 2)	สนุกสนาน	หายนะ
นายแพทย์เหวง โตจิราการ (รูปที่ 2)	นายสมศักดิ์ โกศัยสุข (รูปที่ 2)	ซื่อสัตย์	ฆาตกรรม

1.3 การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย

การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยครั้งนี้ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งหมด 4 เครื่อง นั่นคือ

เครื่องที่ 1 คอมพิวเตอร์ยี่ห้อ Capricorn ขนาดจอภาพ 14 นิ้ว มีหน่วยประมวลกลางขนาด 2.00 GH_z มีหน่วยความจำของระบบขนาด 512 MB และมีระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows XP Professional version 2002 Service Pack 3

เครื่องที่ 2 คอมพิวเตอร์ยี่ห้อ ACER รุ่น ASPIRE SA85 ขนาดจอภาพ 14 นิ้ว มีหน่วยประมวลกลางขนาด 3.06 GH_z มีหน่วยความจำของระบบขนาด 512 MB มีระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows XP Professional version 2002 Service Pack 3

เครื่องที่ 3 คอมพิวเตอร์ยี่ห้อ ACER รุ่น ASPIRE SA85 ขนาดจอภาพ 14 นิ้ว มีหน่วยประมวลกลาง ขนาด 2.80 GH_z มีหน่วยความจำของระบบขนาด 512 MB มีระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows XP Professional version 2002 Service Pack 3

เครื่องที่ 4 คอมพิวเตอร์ยี่ห้อ Capricorn ขนาดจอภาพ 14 นิ้ว มีหน่วยประมวลกลางขนาด 2.00 GH_z มีหน่วยความจำของระบบขนาด 512 MB มีระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows XP Professional version 2002 Service Pack 3

ทั้งนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้ง 4 เครื่องจัดตั้งให้ห่างกันอย่างน้อย 1.5 เมตร นอกจากนี้ยังจัดให้ผู้เข้าร่วมการทดสอบนั่งอยู่บนเก้าอี้ที่วางให้ห่างจากคอมพิวเตอร์ประมาณ 50 เซนติเมตร

ขั้นตอนการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบล็อกสำหรับการทดสอบทั้งหมด 7 บล็อก ในการทดสอบแต่ละบล็อก รูปภาพและคำคุณศัพท์ที่เป็นสิ่งเร้าปรากฏขึ้นทีละภาพแบบสุ่ม

แล้วให้ผู้เข้าร่วมการทดลองกดปุ่ม “D” หรือ “K” เพื่อตอบให้เร็วที่สุดว่ารูปภาพหรือคำเหล่านั้นอยู่ในหมวดหมู่ใด โดยคำที่เป็นสิ่งเร้าใช้ตัวอักษรตัวหนาสีดำ แบบ Cordia New ขนาด 64 points ส่วนคำที่เป็นชื่อหมวดหมู่ ซึ่งปรากฏบนมุมบนซ้ายและขวาของจอคอมพิวเตอร์นั้น เป็นตัวอักษรตัวหนาแบบ Cordia New ขนาด 60 points โดยชื่อหมวดหมู่ของชุดรูปภาพที่เป็นกลุ่มทางการเมือง (กลุ่มคนเสื้อแดง – กลุ่มคนเสื้อเหลือง) เป็นตัวอักษรสีน้ำเงิน ส่วนชื่อหมวดหมู่ของชุดคำคุณศัพท์แทนลักษณะ (คำทางบวก – คำทางลบ) ใช้ตัวอักษรสีเขียว มีขั้นตอนการทดสอบ ดังนี้ (โปรดพิจารณาขั้นตอนการทดลองที่สรุปไว้ในตาราง 4 และภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองแต่ละรอบในภาพ 3)

ขั้นตอนที่ 1: ขั้นตอนของการเรียนรู้มิติของหมวดหมู่

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ง่ายที่สุด โดยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยแยกหมวดหมู่ของคำที่ปรากฏขึ้นกลางหน้าจอคอมพิวเตอร์ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดหมู่ 2 หมู่หลัก คือ รูปภาพของแกนนำ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” และรูปภาพของแกนนำ “กลุ่มคนเสื้อแดง” (ถ้ารูปภาพที่ปรากฏขึ้นมากลางจอคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่อยู่ในหมวดหมู่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงให้กดแป้นอักษร D ด้านซ้ายมือ หรือหมวดหมู่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง ถ้าใช่ให้กดแป้นอักษร K ด้านขวามือ) ผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องจับคู่เพื่อจัดหมวดหมู่ในขั้นนี้ 20 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 2: ขั้นตอนของการเรียนรู้มิติของลักษณะ

ขั้นตอนที่ 2 นี้คล้ายกับขั้นตอนที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นหมวดหมู่ของคำคุณศัพท์ต่างๆ ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยจัดประเภท 2 หมวดหมู่หลักคือ หมวดหมู่ “คำทางบวก” และหมวดหมู่ของ “คำทางลบ” (หากคำที่ปรากฏขึ้นมากลางจอคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่อยู่ในหมวดหมู่ของ “คำทางบวก” เช่น ดีเยี่ยม สันติภาพ-ให้กดแป้นอักษร D ด้านซ้ายมือ, หากเป็นคำทางลบ เช่น สงคราม ทรمان ให้กดแป้นอักษร K ด้านขวามือ) ผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องจับคู่เพื่อจัดหมวดหมู่ในขั้นนี้ 20 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 3: ฝึกซ้อมแสดงการจับคู่ครั้งที่ 1 (Performing pairing 1)

ในขั้นตอนที่ 3 นี้จะเป็นการจัดหมวดหมู่ของสองประเภทจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มารวมกันเป็น 1 งาน เมื่อผู้เข้าร่วมการวิจัยเห็นสิ่งเร้าที่เป็นหมวดหมู่รูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง และหมวดหมู่ของคำทางบวก ให้กดแป้นอักษร D ด้านซ้ายมือ หากเห็นสิ่งเร้าที่เป็นหมวดหมู่รูปภาพของกลุ่มคนเสื้อเหลืองและหมวดหมู่ของคำทางลบ ให้กดแป้นอักษร K ด้านขวามือ ผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องจับคู่เพื่อจัดหมวดหมู่ 20 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 4: ทดสอบการแสดงผลการจับคู่ครั้งที่ 1 (Performing pairing 1) (วัดเป็นคะแนนและนำไปวิเคราะห์) ขั้นตอนนี้จะต้องจัดหมวดหมู่เหมือนกับขั้นตอนที่ 3 แต่จะจับคู่ทั้งหมด 40 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 5: ขั้นตอนของการเรียนรู้การเปลี่ยนตำแหน่งของหมวดหมู่
 ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ทำซ้ำอีกครั้งเหมือนกับขั้นตอนที่ 1 แต่บัดนี้หมวดหมู่รูปภาพของกลุ่มคนเสื้อแดง และกลุ่มคนเสื้อเหลืองได้สลับตำแหน่งกัน จากขั้นตอนที่ 1 ให้สลับตำแหน่งของการวางหมวดหมู่ หากรูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง ให้กดแป้นอักษร K ด้านขวามือ หากเป็นรูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง ให้กดแป้นอักษร D ด้านซ้ายมือ ผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องจับคู่เพื่อจัดหมวดหมู่ในขั้นนี้ 20 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 6: ฝึกซ้อมแสดงผลการจับคู่ครั้งที่ 2 (Performing pairing 2)
 ขั้นตอนนี้เป็นการจัดประเภทรูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง/กลุ่มคนเสื้อเหลือง และคำทางบวก/คำทางลบมารวมกันเป็น 1 งาน (คล้ายขั้นตอนที่ 3) แต่สลับตำแหน่งของการจัดหมวดหมู่นั้นคือ เมื่อผู้เข้าร่วมการวิจัยเห็นสิ่งเร้าที่เป็นหมวดหมู่รูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง และหมวดหมู่ของคำทางลบ ให้กดแป้นอักษร K ด้านขวามือ และหากผู้เข้าร่วมการวิจัยเห็นสิ่งเร้าที่เป็นหมวดหมู่รูปภาพของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง และหมวดหมู่ของคำทางบวก ให้กดแป้นอักษร D ด้านซ้ายมือ ในครั้งแรกจะต้องจัดหมวดหมู่ 20 รอบการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 7: ทดสอบการแสดงผลการจับคู่ครั้งที่ 2 (Performing pairing 2) (วัดเป็นคะแนนและนำไปวิเคราะห์) ขั้นตอนนี้จะต้องจัดหมวดหมู่เหมือนกับขั้นตอนที่ 6 แต่จะจับคู่ทั้งหมด 40 รอบการทดสอบ

ทั้งนี้ การจับคู่ระหว่างรูปภาพเป้าหมายและคำที่แสดงลักษณะ โปรแกรมจะสุ่มเงื่อนไขของลำดับการจับคู่เป็น 2 เงื่อนไข ดังนี้

เงื่อนไขที่ 1 ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้ทดสอบบล็อกที่ 1, 2, 3, และ 4 ก่อนที่จะทดสอบบล็อกที่ 5, 6, และ 7

เงื่อนไขที่ 2 ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้ทดสอบบล็อกที่ 5, 2, 6, และ 7 ก่อนที่จะทดสอบบล็อกที่ 1, 3, และ 4

ตาราง 4

การแสดงผลลำดับขั้นตอนการทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย

ขั้นตอนที่	กดเป็นอักษร D ด้วยมือซ้าย	กดเป็นอักษร K ด้วยมือขวา	จำนวนรอบการทดสอบ
1 (รอบฝึกซ้อม)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง	20 รอบ
2 (รอบฝึกซ้อม)	คำทางบวก	คำทางลบ	20 รอบ
3 (รอบฝึกซ้อม)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง + คำทางบวก	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง + คำทางลบ	20 รอบ
4 (ทดสอบจริง)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง + คำทางบวก	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง + คำทางลบ	40 รอบ
5 (รอบฝึกซ้อม)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง	20 รอบ
6 (รอบฝึกซ้อม)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง + คำทางบวก	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง + คำทางลบ	20 รอบ
7 (ทดสอบจริง)	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง + คำทางบวก	ภาพแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง + คำทางลบ	40 รอบ

ภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองขั้นที่ 1

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง

ภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองขั้นที่ 2

กด "D" เมื่อเป็น
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
คำทางลบ

สันติภาพ

กด "D" เมื่อเป็น
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
คำทางลบ

สงคราม

ภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองขั้นที่ 3 และ 4

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง หรือ
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง หรือ
คำทางลบ

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง หรือ
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง หรือ
คำทางลบ

สันติภาพ

ภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองขั้นที่ 5 (งานแยกประเภทหมวดหมู่ที่สลับตำแหน่ง)

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง

ภาพจำลองหน้าคอมพิวเตอร์ในการทดลองขั้นที่ 6 และ 7 (งานแยกประเภทหมวดหมู่ที่สลับตำแหน่ง)

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง หรือ
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง หรือ
คำทางลบ

รูปใบหน้าที่ของแกนนำกลุ่มคนเสื้อเหลือง

กด "D" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อเหลือง หรือ
คำทางบวก

กด "K" เมื่อเป็น
กลุ่มคนเสื้อแดง หรือ
คำทางลบ

สันติภาพ

ภาพ 4 ภาพจำลองหน้าจอคอมพิวเตอร์ การวัดการเชื่อมโยงโดยนัยเรื่องเจตคติต่อกลุ่มทางการเมือง

1.4 การหาความตรงของแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยโดยใช้วิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) 2 กลุ่ม คือ

1.4.1 กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” ได้แก่ กลุ่มผู้ปฏิบัติศาสนกิจตามแนวสันติอโศก จำนวน 11 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” ได้แก่ ผู้ที่เปิดเผยตนเองว่าเป็น “คนเสื้อแดง” เคยมีประสบการณ์ทางการเมือง เช่น การชุมนุม การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และเคย หรือยังคงดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง จำนวน 11 คน

ผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) พบว่า เมื่อทำแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องตอบสนองด้วยการกดปุ่มเพื่อจัดประเภทรูปภาพใบหน้าของแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง/กลุ่มคนเสื้อเหลือง และ คำคุณศัพท์ทางบวก/ทางลบ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลืองและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นิยมกลุ่มคนเสื้อแดงต่างก็สามารถตอบสนองในรอบที่ให้ตอบสนองซึ่งรูปภาพที่เป็นแกนนำของกลุ่มที่ตนชื่นชอบกับคำที่มีความหมายทางบวกได้เร็วกว่า และใช้เวลาน้อยกว่ารอบที่ตอบสนองต่อกลุ่มที่ตนไม่ชื่นชอบกับคำที่มีความหมายทางลบ

เมื่อนำค่ามัธยฐานเลขคณิตของเวลาเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการตอบสนองทั้ง 2 รอบมาเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรภายในบุคคล (within subject) โดยใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t -test dependent groups หรือ t -paired) ของกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้วทั้งสองกลุ่ม ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลือง [$M = 946.63$, $SD = 327.43$ vs $M = 1,013.28$, $SD = 393.08$, $t(10) = -2.98$, $p < .05$, (หนึ่งหาง)] และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นิยมกลุ่มคนเสื้อแดง [$M = 964.66$, $SD = 352.26$ vs $M = 792.3$, $SD = 330.84$, $t(10) = 2.91$, $p < .05$, (หนึ่งหาง)] ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานและอันดับของเวลาที่กลุ่มตัวอย่างที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลือง และกลุ่มคนเสื้อแดงใช้ในการตอบสนองต่อรูปใบหน้าของแกนนำเชื่อมโยงกับคำทางบวกและคำทางลบ

กลุ่มทางการเมือง	n	เวลาที่ใช้ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (มิลลิวินาที) ในรอบที่	M	SD	t
กลุ่มคนเสื้อเหลือง	11	ใบหน้าแกนนำเสื้อเหลือง + คำทางบวก	946.63	327.43	-2.98**
		ใบหน้าแกนนำเสื้อแดง + คำทางบวก	1,013.28	393.08	
กลุ่มคนเสื้อแดง	11	ใบหน้าแกนนำเสื้อเหลือง + คำทางบวก	964.66	352.26	2.91**
		ใบหน้าแกนนำเสื้อแดง + คำทางบวก	792.30	330.84	

**p < .01, หนึ่งหาง.

2. มาตรวัดเจตคติทางตรงต่อกลุ่มทางการเมือง

ผู้วิจัยสร้างมาตรวัดเจตคติทางตรง ประกอบด้วยการวัด 2 มาตร คือ มาตรจำแนกความหมาย และมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวม โดยมีรายละเอียดของการสร้าง ดังนี้

2.1 มาตรจำแนกความหมาย สร้างขึ้นโดยการนำคำคุณศัพท์ทางบวกและทางลบชุดเดียวกับที่ใช้ในแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยที่คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างมาได้ทั้งสิ้น 12 คำ จากนั้นนำคำเหล่านั้นมาจับคู่กับคำตรงกันข้าม ได้คำขั้วบวก – ขั้วลบทั้งหมด 12 คู่ จากนั้นนำมาสร้างมาตรวัดเจตคติทางตรงต่อกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” ต่อ “กลุ่มคนเสื้อหลากสี” และต่อกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” ซึ่งแบบวัดเจตคติต่อกลุ่มทางการเมืองนี้จะจัดลำดับคำถามเพื่อสุ่มให้ผู้ตอบได้ตอบ 2 แบบ คือ 1) ตอบแบบวัดเจตคติทางตรงต่อกลุ่ม “กลุ่มคนเสื้อเหลือง”-- “กลุ่มคนเสื้อหลากสี”-- “กลุ่มคนเสื้อแดง” หรือ 2) ตอบแบบวัดเจตคติทางตรงต่อกลุ่ม “กลุ่มคนเสื้อแดง” -- “กลุ่มคนเสื้อหลากสี”-- “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” ผู้เข้าร่วมการทดลองจะต้องประเมินเจตคติด้วยการเลือกตอบในช่องที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด บนมาตรวัด 7 ช่วง ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1-7 ดังตัวอย่างในภาพ 5

ท่านรู้สีกว่ากลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” เป็นกลุ่มที่....
(ท่านรู้สีกว่า “กลุ่มคนเสื้อหลากสี” เป็นกลุ่มที่....)
(ท่านรู้สีกว่ากลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” เป็นกลุ่มที่....)

ขัดแย้ง	: 1 : 2 : 3 : 4 : 5 : 6 : 7 :	สันติภาพ
ความทุกข์	: 1 : 2 : 3 : 4 : 5 : 6 : 7 :	ความสุข
ยอดเยี่ยม	: 1 : 2 : 3 : 4 : 5 : 6 : 7 :	ดีเยี่ยม
ลุ่มจม	: 1 : 2 : 3 : 4 : 5 : 6 : 7 :	รุ่งเรือง

ภาพ 5 ตัวอย่างการวัดเจตคติทางตรงด้วยมาตรจำแนกความหมาย

การหาความตรงของมาตรวัดจำแนกความหมาย โดยใช้วิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้
ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) 2 กลุ่ม คือ

- 1. กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” ได้แก่ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานตามแนวสันติอโศก จำนวน 11 คน
- 2. กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” ได้แก่ ผู้ที่เปิดเผยมตนเองว่าเป็น “คนเสื้อแดง” เคยมีประสบการณ์ทางด้านการเมือง เช่น การชุมนุม การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และเคย หรือยังคงดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง จำนวน 11 คน

ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลือง และกลุ่มคนเสื้อแดง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามที่เป็นคะแนนเจตคติซึ่งเป็นตัวแปรภายในบุคคล (within subject) โดยใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent groups หรือ t-paired) ของกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้วทั้งสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลืองมีคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลืองสูงกว่าคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อแดงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$M = 5.79, SD = 1.26$ vs $M = 1.55, SD = 0.80, t(10) = 7.30, p < .001$, (หนึ่งหาง)] และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นิยมกลุ่มคนเสื้อแดงมีคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลืองต่ำกว่าคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อแดงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$M = 2.59, SD = 1.40$ vs $M = 4.86, SD = 1.99, t(10) = -2.36, p < .05$, (หนึ่งหาง)] ดังรายละเอียดในตาราง 6

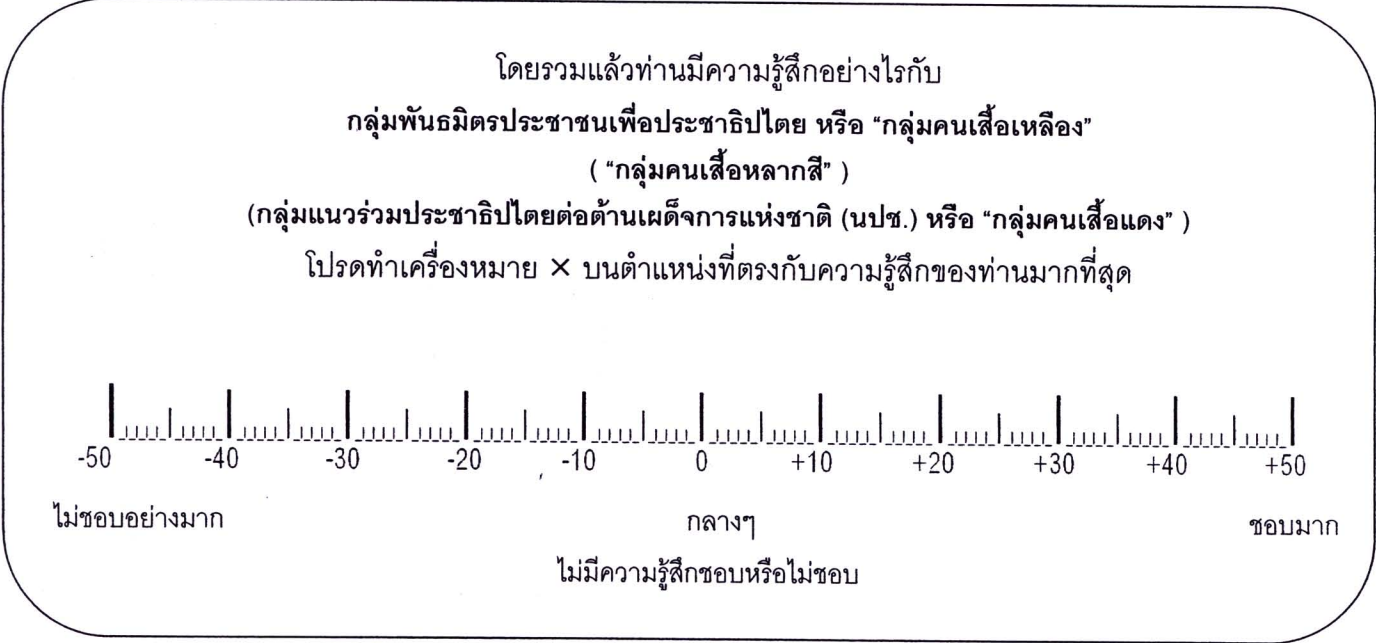
ตาราง 6

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติที่ประเมินด้วยมาตรจำแนกความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลืองและกลุ่มคนเสื้อแดง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ประเมินมาตรวัดการจำแนกทางภาษาต่อ	M	SD	t
กลุ่มคนเสื้อเหลือง	11	กลุ่มคนเสื้อเหลือง	5.79	1.26	7.30***
		กลุ่มคนเสื้อแดง	1.55	0.80	
กลุ่มคนเสื้อแดง	11	กลุ่มคนเสื้อเหลือง	2.59	1.40	-2.36**
		กลุ่มคนเสื้อแดง	4.86	1.99	

** $p < .01$, หนึ่งหาง. *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

2.2 มาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวม มาตรวัดนี้ใช้เพื่อประเมินเจตคติโดยรวมต่อกลุ่มทางการเมือง(“กลุ่มคนเสื้อเหลือง” “กลุ่มคนเสื้อหลากสี” และ“กลุ่มคนเสื้อแดง”) โดยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองประเมินว่าชอบมาก กลางๆ ไม่มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ หรือไม่ชอบอย่างมาก โดยทำเครื่องหมายลงไปบนตำแหน่งสเกลที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองตั้งแต่ -50 ถึง +50 ซึ่งเป็นหน่วยการวัดที่มีค่าต่อเนื่องหน่วยละ 1 เช่น เพิ่มจาก 0 เป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ดังตัวอย่างในภาพ 6

ภาพ 6 ตัวอย่างการวัดเจตคติทางตรงด้วยมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวม

การหาความตรงของมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวมโดยใช้วิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้
ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) 2 กลุ่ม คือ

- 1. กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ “กลุ่มคนเสื้อเหลือง” ได้แก่ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานตามแนวสันติอโคก จำนวน 11 คน
- 2. กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าเป็นผู้ที่นิยมกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือ “กลุ่มคนเสื้อแดง” ได้แก่ ผู้ที่เปิดเผยตนเองว่าเป็น “คนเสื้อแดง” เคยมีประสบการณ์ ทางด้านการเมือง เช่น การชุมนุม การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และเคย หรือยังคงดำเนิน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง จำนวน 11 คน

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลือง และกลุ่มคนเสื้อแดง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามที่เป็นคะแนนเจตคติซึ่งเป็นตัวแปรภายในบุคคล (within subject) โดยใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent groups หรือ t-paired) ของกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้วทั้งสองกลุ่ม พบว่าโดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลืองมีคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลืองสูงกว่าคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อแดงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$M = 21.82, SD = 28.57$ vs $M = -30.91, SD = 21.66, t(10) = 4.32, p < .01$, (หนึ่งหาง)] และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นิยมกลุ่มคนเสื้อแดงมีคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อเหลืองต่ำกว่าคะแนนเจตคติต่อกลุ่มคนเสื้อแดงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$M = -28.81, SD = 23.61$ vs $M = 32.91, SD = 25.34, t(10) = -4.51, p < .01$, (หนึ่งหาง)] ดังรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7
ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติที่ประเมินด้วยมาตรมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่นิยมกลุ่มคนเสื้อเหลืองและกลุ่มคนเสื้อแดง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ประเมินมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวมต่อ	M	SD	t
กลุ่มคนเสื้อเหลือง	11	กลุ่มคนเสื้อเหลือง	21.82	28.57	4.32**
		กลุ่มคนเสื้อแดง	-30.91	21.66	
กลุ่มคนเสื้อแดง	11	กลุ่มคนเสื้อเหลือง	-28.81	23.61	-4.51***
		กลุ่มคนเสื้อแดง	32.91	25.34	

** $p < .01$, หนึ่งหาง. *** $p < .001$, หนึ่งหาง.

3. มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน

การวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนฉบับที่สมบูรณ์แบบแล้วในภาคภาษาไทย โดยมาตรวัดนี้สร้างและพัฒนาตามแนวทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนของ Mark Snyder ปี ค.ศ. 1974 และได้พัฒนาต่อมาในปี ค.ศ.1985 มาตรวัดนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นภาคภาษาไทยโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโน และนิสิตปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาสังคมรุ่นที่ 3 คณะจิตวิทยา ในปี พ.ศ. 2532 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและเรียบเรียงข้อความเป็นภาษาไทยจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนที่สร้างและพัฒนาขึ้นโดย Snyder และ Gangestad (1985) ซึ่งมีข้อกระทงทั้งสิ้น 18 ข้อ เป็นข้อความทางบวก 7 ข้อ ข้อความทางลบ 11 ข้อ มีลักษณะการวัดเป็นมาตรลิเคิร์ต (Likert scale)

2. สร้างข้อกระทงเพิ่มอีก 42 ข้อกระทง โดยยึดตามทฤษฎีและภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน เป็นข้อความทางบวก 22 ข้อ ข้อความทางลบ 20 ข้อ ซึ่งเมื่อรวมกับข้อกระทงที่เรียบเรียงจากมาตรเดิมของ Snyder แล้วได้รวมทั้งหมด 60 ข้อกระทง ดังตาราง 8

ตาราง 8

ข้อกระทงเดิมของ Snyder และ Gangestad (1985) 18 ข้อ และข้อกระทงที่สร้างเพิ่มแยกตามองค์ประกอบของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน จำนวน 42 ข้อ

องค์ประกอบ	จำนวนข้อความ		
	ทางบวก	ทางลบ	รวม
ข้อกระทงที่เรียบเรียงจาก Snyder และ Gangestad (1985)	7	11	18
การควบคุมการแสดงออกของตน (Expressive self-control)	8	6	14
การแสดงออกในสังคม (Social stage presence)	9	5	14
การแสดงตนตามความคาดหวังของผู้อื่น (Other-directed)	5	9	14
รวม	29	31	60

ที่มา : ดัดแปลงจาก นิตยา รัตนพิชิต (2534)

3. การให้คะแนนมาตรวัดการกำกับกับการแสดงออกของตนเป็นมาตรวัดลิเคิร์ตซึ่งแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ จริงมาก จริง ไม่จริง ไม่จริงมาก ผู้ตอบมาตรวัดต้องเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว รายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนข้อความทางบวกและข้อความทางลบ ดังตาราง 9

ตาราง 9
เกณฑ์การให้คะแนนข้อความทางบวกและข้อความทางลบของมาตรวัดการกำกับกับการแสดงออกของตน

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงมาก	+2	-2
จริง	+1	-1
ไม่จริง	-1	+1
ไม่จริงมาก	-2	+2

ที่มา : รัตนาวลี มั่นทรัพย์ (2544)

4. หลังจากนั้นนำมาตรที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพมหานคร การบัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนทั้งหมด 349 คน

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่นทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสามารถสรุปขั้นตอนได้ดังตาราง 10

ตาราง 10
การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่นทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC)

การวิเคราะห์	จากข้อกระทงทั้งหมด	ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ	ค่าสัมประสิทธิ์
CITC	(ข้อ)	(ข้อ)	แอลฟา
ครั้งที่ 1	60	45	.74
ครั้งที่ 2	45	42	.78
ครั้งที่ 3	42	40	.79
ครั้งที่ 4	40	40	.80

ที่มา : พรพรรณ ลิกขมาน (2549)

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดในมาตร ในที่สุดแล้วทำให้ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพรวมทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงที่มีข้อความทางบวก จำนวน 21 ข้อ และข้อกระทงที่มีข้อความทางลบ จำนวน 19 ข้อ วิเคราะห์ความเที่ยงได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .80 สามารถจำแนกเป็นรายละเอียดแยกตามองค์ประกอบ ได้ดังตาราง 11

ตาราง 11

แสดงจำนวนข้อกระทงขององค์ประกอบที่แปลจาก Snyder และ Gangestad (1985) และข้อกระทงที่สร้างเพิ่มเติมขึ้นตามหลักทฤษฎีและภาวะสันนิษฐานของมาตรการกำกับการแสดงออกของตนที่ผ่านการคัดเลือกรายข้อ

องค์ประกอบ	ข้อกระทงที่มีคุณภาพ		
	ข้อความ	ข้อความ	รวม
	ทางบวก	ทางลบ	
1. ข้อกระทงที่แปลจาก Snyder และ Gangestad (1985)	5	10	15
2. การควบคุมการแสดงออกของตน	5	3	8
3. การแสดงออกในสังคม	8	5	13
4. การแสดงตนตามความคาดหวังของผู้อื่น	3	1	4
รวม	21	19	40

ที่มา : รัตนวลี มั่นทรัพย์ (2544)

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร

นิตยา รัตนพิชิต (2534) นำมาตรที่ประกอบไปด้วยข้อกระทงที่มีคุณภาพและผ่านการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยงแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปหาความตรงของมาตร ด้วยวิธีการให้ผู้เข้าร่วมการทดลองที่ทราบลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) โดยเก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 156 คน ประกอบด้วย

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่คาดว่าจะเป็กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ได้แก่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน และประชาสัมพันธุ์ห้างสรรพสินค้า จำนวน 77 คน ทั้งนี้เพราะลักษณะการทำงานของกลุ่มอาชีพทั้งสองนี้เป็นงานทางด้านการบริการ การให้ข้อมูลที่ต้องสร้างความรู้สึที่ดีต่อผู้ที่มาปฏิสัมพันธ์ด้วย ดังนั้นบุคคลที่ประกอบอาชีพเหล่านี้น่าจะเป็นผู้ที่สามารถ

ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย โดยอาศัยสถานการณ์ทางสังคมเป็นตัวชี้แนะในการแสดงพฤติกรรมเพื่อการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

2. ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่คาดว่าจะจะเป็นกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ได้แก่ นักศึกษาจิตกรรมปีที่ 5 และวิศวกรจำนวน 79 คน ทั้งนี้เพราะลักษณะการทำงานของคนที่ทั้งสองกลุ่มต้องอาศัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดเป็นเอกลักษณ์ พฤติกรรมการแสดงออกของพวกเขาเป็นผลมาจากภายในและสภาวะทางอารมณ์ที่แท้จริงของพวกเขา และเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้มีการแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ

เมื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่คาดว่าจะมีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและกลุ่มที่คาดว่าจะมีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) โดยมีตัวแปรตาม คือ คะแนนที่ได้จากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน จำนวน 40 ข้อ ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มที่มีลักษณะการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีค่ามัธยฐานอันดับของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน ($M = 18.01$, $SD = 13.58$) สูงกว่ากลุ่มที่มีลักษณะการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ($M = 9.58$, $SD = 16.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 12.26$) และเมื่อหาความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .82

การวิเคราะห์ความเที่ยงแบบทดสอบซ้ำ

ศิริณี ลิขิตวนิชกุล (2536) ได้นำมาตรการกำกับการแสดงออกของตนที่มีข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อ ไปหาความเที่ยงแบบทดสอบซ้ำ ในการศึกษาครั้งนั้นผู้วิจัยได้นำมาตรวัดนี้ไปเก็บข้อมูลสองครั้ง โดยครั้งที่ 1 เก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 188 คน ส่วนกลุ่มที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2-4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ และวิชาจิตวิทยา จำนวน 106 คน (รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น 294 คน) ในการวัดครั้งที่ 2 นี้ได้ทิ้งระยะห่างจากการทดสอบครั้งที่ 1 ประมาณ 2 สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์พบค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบทดสอบซ้ำได้ค่า $r(292) = .98$ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (หนึ่งหาง) และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในการทดสอบครั้งแรกได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .94 และในการทดสอบซ้ำได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .93 ดังแสดงไว้ในตาราง 12 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามาตรการกำกับการแสดงออกของตนนี้สามารถวัดระดับแนวโน้มที่บุคคลจะสังเกตการแสดงออกของตนเอง สังเกตปฏิกิริยาของผู้อื่น และปรับการแสดงออกของตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้

ตาราง 12

ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากการทดสอบซ้ำ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน

ค่าสัมประสิทธิ์	การทดสอบ	การทดสอบ	รวมการทดสอบ
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	2 กลุ่ม
	(n = 188)	(n = 106)	(N = 294)
1. ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากการทดสอบซ้ำ (r)	.97***	.98***	.98***
2. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในการทดสอบครั้งแรก	.93	.95	.94
3. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในการทดสอบครั้งที่สอง	.92	.94	.93

ที่มา : นิทยา รัตนพิชิต (2534)

***p < .001, หนึ่งทาง.

4. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน

ผู้วิจัยใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนชุดที่ 4 (MACH IV) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย มน ฤดี สายสิงห์ (2549) มาตรวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 7 ช่วง โดยมีลักษณะเช่นเดียวกับมาตรชุดเดิมของ Christie และ Geis (1970) มีทั้งข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ โดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย มากน้อยเพียงใดต่อข้อกระทงในแต่ละข้อ ซึ่งหมายเลข 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ หมายเลข 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง มนฤดี สายสิงห์ ได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนของ Christie และ Geis (1970)
2. แปลมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนทั้ง 20 ข้อเป็นภาษาไทยและสร้างข้อกระทงเพิ่มเติมอีก 24 ข้อ รวมเป็น 43 ข้อ (ดังรายละเอียดในตาราง13) โดยข้อกระทงทั้งหมดได้รับการตรวจทานและตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและการใช้ภาษาไทยจากอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำมาตรวัดไปเก็บข้อมูลเพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลทั่วไปและพนักงานจากองค์กรต่างๆ จำนวน 200 คน จากนั้นนำคะแนนจากการตอบมาตราเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด แล้วหาค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่าของผู้ตอบมาตราทั้งหมด) และกลุ่มต่ำ (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 23 หรือต่ำกว่าของผู้ตอบมาตราทั้งหมด) โดยแยกวิเคราะห์ทีละองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบการตีสองหน้า (Duplicity) ได้กลุ่มสูงจำนวน 55 คน และกลุ่มต่ำจำนวน 58 คน มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 10 ข้อ

องค์ประกอบการมองโลกในทางลบ (Nagativism) ได้กลุ่มสูงจำนวน 58 คน และกลุ่มต่ำจำนวน 62 คน มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 10 ข้อ

องค์ประกอบการไม่ไว้วางใจผู้อื่น (Distrust of people) ได้กลุ่มสูงจำนวน 60 คน และกลุ่มต่ำจำนวน 70 คน มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 10 ข้อ

องค์ประกอบการให้ความสำคัญต่อจริยธรรมอย่างน่าสงสัย (Traditional moralism) ได้กลุ่มสูงจำนวน 59 คน และกลุ่มต่ำจำนวน 54 คน มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 ข้อ

เมื่อได้ข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 35 ข้อ จากนั้นนำไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆ ของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) รวมทุกองค์ประกอบ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกและนำไปใช้จริงจำนวน 33 ข้อ และมีค่าแอลฟาเท่ากับ .80

ตาราง 13
จำนวนข้อกระทงและทิศทางของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนทั้งมาตรเดิมของChristie และ Geis (1970) และที่มนฤดี สายสิงห์ (2549) สร้างเพิ่มขึ้น โดยจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	มาตรเดิมของ Christie และ Geis (1970)		ข้อกระทงที่ มนฤดี สายสิงห์ (2549) สร้างเพิ่ม		มาตรที่ผ่านการ วิเคราะห์ 33 ข้อ	
	ข้อกระทง ทางบวก	ข้อกระทง ทางลบ	ข้อกระทง ทางบวก	ข้อกระทง ทางลบ	ข้อกระทง ทางบวก	ข้อกระทง ทางลบ
1. การตีสองหน้า (Duplicity)	2	5	3	3	3	5
2. การมองโลกในแง่ลบ (Negativism)	7	0	3	3	10	0
3. การไม่ไว้วางใจผู้อื่น (Distrust of people)	4	4	3	3	3	7
4. การให้ความสำคัญต่อจริยธรรม อย่างน่าสงสัย (Traditional Moralism)	2	3	3	3	5	0
รวม	11	9	12	12	21	12

4. การหาความตรงของเครื่องมือใช้วิธีการทดสอบกับกลุ่มที่รู้ลักษณะอยู่แล้ว (known-groups technique) นั่นคือ

4.1 กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าจะมีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนสูง ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 40 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าจะมีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนต่ำ ได้แก่ กลุ่มนักปฏิบัติธรรมจากยุวพุทธิกสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน

เมื่อนำมาวิเคราะห์ความตรงแบบแยกองค์ประกอบด้วยการทดสอบค่าที (t -test) ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ พบว่า

องค์ประกอบแรก การตีสองหน้า (Duplicity) พบว่า กลุ่มสูง ($M = 25.00$, $SD = 5.79$) สูงกว่ากลุ่มต่ำ ($M = 20.38$, $SD = 4.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .001, $t(75) = 3.77$, $p = .000$ (หนึ่งหาง)

องค์ประกอบที่สอง การมองโลกในแง่ลบ (Negativism) พบว่า กลุ่มสูง ($M = 36.00$, $SD = 10.67$) สูงกว่ากลุ่มต่ำ ($M = 31.26$, $SD = 6.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05, $t(72) = 2.32$, $p = .012$ (หนึ่งหาง)

องค์ประกอบที่สาม การไม่ไว้วางใจผู้อื่น (Distrust of people) พบว่า กลุ่มสูง ($M = 37.41$, $SD = 7.21$) สูงกว่ากลุ่มต่ำ ($M = 34.84$, $SD = 4.72$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05, $t(75) = 1.85$, $p = .034$ (หนึ่งหาง)

องค์ประกอบที่สี่ การให้ความสำคัญต่อจริยธรรมอย่างน่าสงสัย (Traditional Moralism) พบว่า กลุ่มสูง ($M = 18.63$, $SD = 5.20$) สูงกว่ากลุ่มต่ำ ($M = 16.08$, $SD = 4.36$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05, $t(76) = 2.36$, $p = .011$ (หนึ่งหาง)

เมื่อวิเคราะห์ความตรงของคะแนนรวม 33 ข้อ ด้วยการทดสอบค่าที (t -test) ของกลุ่มสูง (นักการเมือง) และกลุ่มต่ำ (ผู้ปฏิบัติธรรมในสถานปฏิบัติธรรม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง ($M = 117.41$, $SD = 24.80$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ ($M = 102.16$, $SD = 14.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01, $t(67) = 3.07$, $p = .002$ (หนึ่งหาง)

ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนวิชา 3800101 จิตวิทยาทั่วไป ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่ออนุญาตให้นิสิตเข้าร่วมการทดลอง

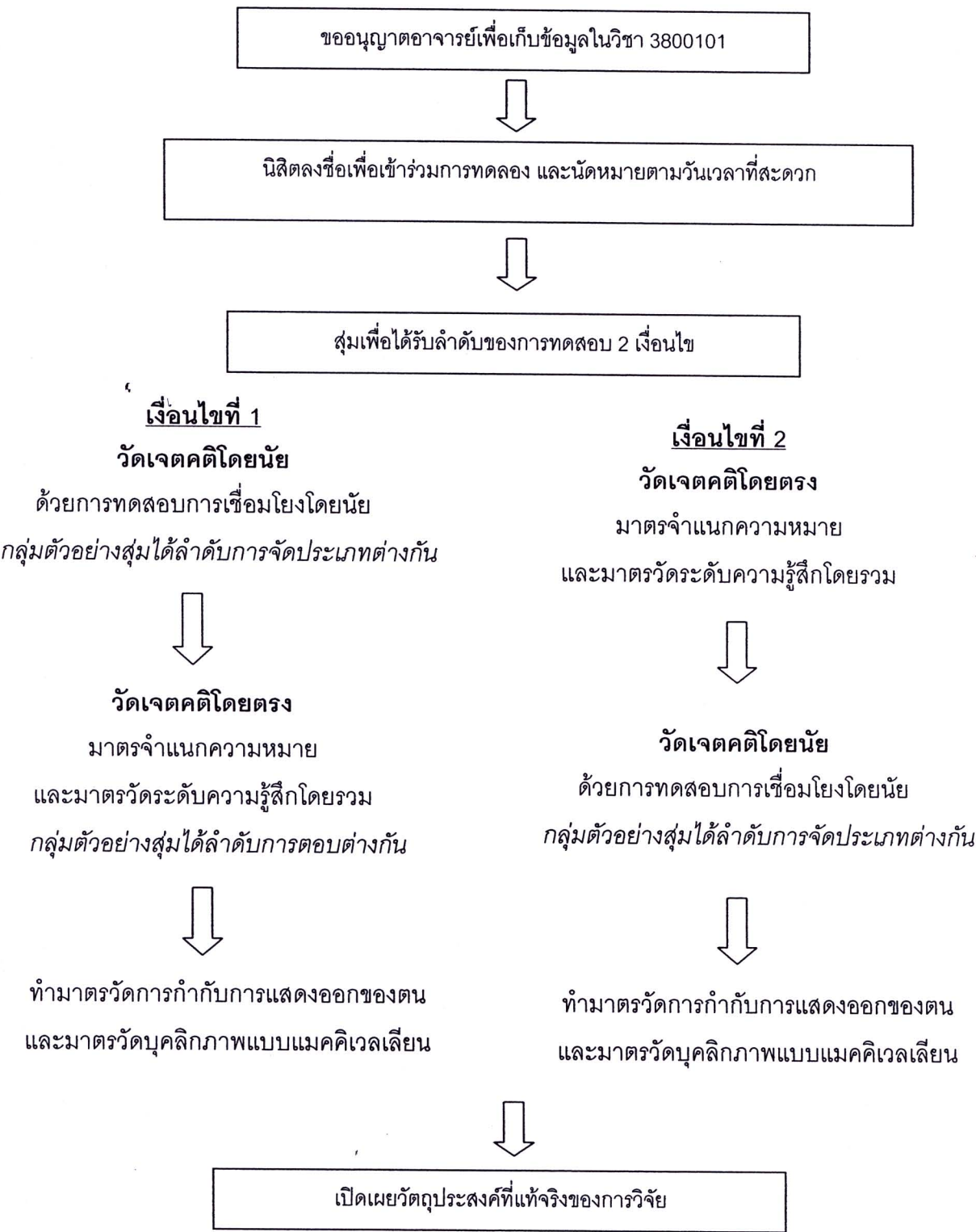
2. หลังจากได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาแล้ว ผู้วิจัยได้แจ้งให้ผู้ช่วยสอนประจำวิชาชี้แจงให้นิสิตทราบถึงการเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยนิสิตที่มาเข้าร่วมจะได้รับคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติการทางจิตวิทยา จากนั้นผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นิสิตมาลงชื่อตามป้ายประกาศเพื่อจองวันและเวลาที่นิสิตสะดวกที่จะมาเข้าร่วมการทดลองได้ พร้อมทั้งขอให้นิสิตแต่ละคนให้ข้อมูลชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อนัดหมายนิสิตเหล่านี้มาเข้าร่วมการทดลอง

3. เมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองมาถึงห้องทดลองแล้วจะถูกสุ่มเพื่อได้รับลำดับของการทดสอบที่แตกต่างกัน 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขที่ 1 ทำแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัยก่อน แล้วจึงทำแบบวัดเจตคติด้วยมาตรจำแนกความหมายและมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวม เงื่อนไขที่ 2 วัดเจตคติด้วยมาตรจำแนกความหมายและมาตรวัดระดับความรู้สึกโดยรวมก่อน แล้วจึงทำแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย จากนั้นนิสิตทั้งสองเงื่อนไขทำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน และมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน

ทั้งนี้ ก่อนที่นิสิตจะทำแบบทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย ผู้วิจัยอธิบายวิธีการทดลอง ดังนี้

“การทดลองนี้เป็นการทดลองเกี่ยวกับกระบวนการทางปัญญาที่ใช้ในการจำและจัดประเภท คุณจะเห็นสิ่งเร้าซึ่งเป็นรูปภาพและคำต่างๆ ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในตัวเอง คุณจะจัดประเภทว่ามีความหมายทางบวกหรือทางลบ ทั้งรูปภาพและคำจะปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ทีละคำหรือทีละรูป คุณจะต้องตอบสนองสิ่งเร้าเหล่านั้นด้วยการกดปุ่มคีย์บอร์ดให้เร็วที่สุด โปรดสังเกตให้ดี บางรอบของการทดสอบคุณจะต้องจัดประเภทหมวดหมู่ของรูปภาพเพียงอย่างเดียว บางรอบจะเป็นคำคุณศัพท์ที่คุณจะต้องตัดสินใจว่ามีความหมายทางบวกหรือทางลบ และบางรอบทั้งรูปภาพและคำทั้งสองชุดจะมาผสมกัน กรุณาตอบให้เร็วเท่าที่คุณจะทำได้ และพยายามตอบให้ผิดน้อยที่สุด”

4. เมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองตอบมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน และมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยเปิดเผยวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัย และกล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมการทดลองอีกครั้ง ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปได้ดังภาพ 6

ภาพ 7 ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ต้องการศึกษาเพื่อทำนายความไม่สอดคล้องระหว่างเจตคติต่อกลุ่มทางการเมืองในประเทศไทยที่วัดโดยตรงกับที่วัดโดยนัย โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติที่วัดโดยตรงและเจตคติที่วัดโดยนัยของ 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนสูงและต่ำ ด้วยการทดสอบการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามโดยสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's r) แล้วนำค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบกับสถิติ Fisher's z transformation

ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบระดับคะแนนของความไม่สอดคล้องระหว่างเจตคติต่อกลุ่มทางการเมืองที่วัดโดยตรงกับที่วัดโดยนัยระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกต่ำ และในกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนสูงกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนต่ำ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรระหว่างบุคคล (between subjects) โดยสถิติที่เป็นกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t -test independent groups)

นอกจากนี้ ยังศึกษาถึงอำนาจการทำนายความไม่สอดคล้องของการตอบเจตคติด้วยวิธีการวัดโดยตรงและการวัดโดยนัย ด้วยตัวแปรการกำกับการแสดงออกของตนและบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียน จึงทดสอบด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) ด้วยวิธีแบบใส่ตัวแปรทำนายการกำกับการแสดงออกของตนและบุคลิกภาพแบบแมคคิเวลเลียนพร้อมกัน (enter) โดยมีตัวแปรตาม คือ ความไม่สอดคล้องระหว่างเจตคติต่อกลุ่มทางการเมืองที่วัดโดยตรงกับที่วัดโดยนัย